रमिमीत। तं प्रायुङ्क्त [१]। तस्य प्रयुक्तीन्द्रोऽजायत। यः कामयेत वीरो म आजायेतेति। स चतुर्होतारं प्रयुञ्जीत। आस्य वीरो जायते" इति। वीरो वैदिकलौकिककर्म्मसु शूरः दशहोतुश्चित्तिः स्रुगित्यादिमन्त्रात् चतुर्होतारं पृथिवीहोतेति मन्त्रं प्रायुङ्क्त। मन्त्रप्रयोगेणेत्यर्थः॥

अथाग्निर्होतेति मन्त्रस्य प्रयोगं विधत्ते। "सोऽकामयत पशुमान्त्स्यामिति। स चतुर्होतुः पञ्च होतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्तिपशुमानभवत्। यः कामयेत पशुमान्त्स्यामिति। स पञ्चहोतारं प्रयुञ्जीत [२]। पशुमानेव भवति" इति। एकस्य मन्त्रस्यानुष्ठानान्मन्त्रान्तरं सृष्ट्वा तदनुष्ठानेन पश्वादिफलप्राप्तौ प्रजापतेरिच्छैव नियामिका॥

सूर्य्यं ते चक्षुरिति मन्त्रस्य प्रयोगं विधत्ते। "सोऽकामयतर्तवो मे कल्पेरन्निति। स पञ्चहोतुः षड्ढोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्त्यृतवोऽस्मा अकल्पन्त। यः कामयेतर्तवो मे कल्पेरन्निति। स षड्ढोतारं प्रयुञ्जीत। कल्पन्तेऽस्मा ऋतवः" इति। कल्पेरन् स्वस्वोचितफलप्रदा भूयासुरित्यर्थः॥

अथ महाहविर्होतेत्यस्य मन्त्रस्य प्रयोगं विधत्ते। "सोऽकामयत सोमपः सोमयाजी स्याम्। आ मे सोमपः सोमयाजी जायेतेति [३]। स षड्ढोतुः सप्तहोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्तिसोमपः * सोमयाज्यभवत्। आस्य

* अत्र तस्य सोमप इति F चिह्नितपुस्तकपाठः।